

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24C/292/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115217163
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Keresztényi
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7115217163.4

Uznesenie

Okresný súd Košice I vo veci žalobkyne: D. X., A..X.X.XXXX, W. Š. XXX, zastúpenej: JUDr. Radovan Spišák, advokát, so sídlom v Košiciach, Petzvalova 5 proti žalovanej: P. F., A..XX.X.XXXX, W. Q. O., C.Á. X, zastúpenej: PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, IČO: 36 860 930, o určenie neplatnosti právneho úkonu takto

rozhodol:

1. Konanie zastavuje.
2. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 100 %.
3. Vracia žalobkyni súdny poplatok za žalobu vo výške 92,80 EUR, prostredníctvom Slovenskej pošty, v lehote do 30 dní od doručenia právoplatného odpisu tohto uznesenia príslušnej pobočky Slovenskej pošty.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 3.7.2015, pôvodne podanou aj voči P. X., A.. XX.XX.XXXX (ako žalovanému v 2.rade) domáhala určenia, že zmluva o zriadení záložného práva č. N130/2015, Nz 9773/2015, uzavretá medzi P. F. (žalovanou v 1.rade) ako záložcom a P. X. (žalovaným v 2.rade) ako záložným veriteľom, na nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese O. G., obec O.G. - X., katastrálne územie X. P., evidované na LV č.XX ako pozemok reg. „C“ parc.č. XXXX záhrady o výmere 305 m2, parc.č.XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 206 m2 a stavba domu súp.č.XXXX postavená na pozemku parc.č.XXXX, č. vkladu V-3081/2015 zo dňa 14.4.2015, je v časti zriadenia záložného práva aj na podiel záložcu o veľkosti podielu 1 v pomere k celku neplatná.

2. Žalobkyňa uplatnený nárok odôvodnila tým, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 25.02.2008 požičala dlžníkovi H. F. sumu 3.040.700,- Sk (100.932,75 EUR) s tým, že dlžník H. F. svoj záväzok vrátiť poskytnutú pôžičku následne uznal formou vyhlásenia spísaného do notárskej zápisnice N20/2008, Nz 7789/2008 a NCRIs 7731/2008 zo dňa 25.02.2008. Dňa 13.06.2008 dlžník H. F. uzatvoril so žalovanou v 1.rade P. F. (svojou manželkou) darovaciu zmluvu, na základe ktorej na žalovanú bezodplatne previedol svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX, v dôsledku čoho sa žalovaná stala výlučnou vlastníčkou dotknutých nehnuteľností (vklad darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený pod V- 5909/2008). Žalobkyňa zastávala názor, že dlžník H. F. darovaciu zmluvu uzatvoril v snahe vyhnúť sa splneniu dlhu a možnosti postihnutia majetku, s úmyslom ukrátiť žalobkyňu ako veriteľa. Z tohto dôvodu žalobkyňa podala odporovateľnú žalobu na určenie neúčinnosti tohto právneho úkonu (darovacej zmluvy), čím sledovala možnosť uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku, získaného žalovanou v 1.rade na základe tohto odporovateľného právneho úkonu. Medzitým sa žalobkyňa dozvedela o ďalšej snahe žalovanej vyhnúť sa splneniu dlhu, pretože žalovaná v 1.rade uzatvorila so žalovaným v 2. rade P. X. zmluvu o zriadení záložného práva a zaťažila tak aj nehnuteľnosť v podiele, ktorý získala z odporovateľného právneho úkonu. Žalobkyňa tvrdila, že predmetný právny úkon je absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi, keďže uvedeným

konaním žalovaná výrazne obmedzila možnosť uspokojenia pohľadávky žalobkyne z predmetného majetku.

3. Žalovaný v 2. rade, P. X., umrel ešte pred podaním žaloby, preto súd uznesením č.k.24 C 292/2015-40 zo dňa 11.4.2016 konanie voči nemu zastavil.

4. Na návrh žalobkyne bolo uznesením č.k.24C/292/2015-81 zo dňa 20.03.2017 konanie prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 10C/445/2009, predmetom ktorého bola žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyslovenia odporovateľnosti (neúčinnosti) právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorou dlžník H. F. previedol svoj spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XX na žalovanú v 1.rade P. F..

5. Podaním zo dňa 5.1.2021 žalobkyňa vzala žalobu v celom rozsahu späť, s odôvodnením, že v priebehu roka 2020 došlo k výmazu záložného práva z listu vlastníctva, čím odpadol predmet sporu a žalobkyňa tak stratila naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva. Zároveň navrhla, aby jej súd priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že žalobkyňi nemožno vytknúť odpadnutie predmetu sporu a teda, že výmaz záložného práva žalobkyňa nezavinila.

6. Žalovaná žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, s poukazom na nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyne na požadovanom určení a od počiatku spochybňovala existenciu pohľadávky žalovanej zo zmluvy o pôžičke. V súvislosti so späťvzatím žaloby a zastavením konania nesúhlasila s tým, aby bol nárok na náhradu trov konania priznaný žalobkyňi; naopak žiadala, aby bol nárok na náhradu trov konania priznaný žalovanej voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

7. Podľa ust. § 144 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa ust. § 145 ods.1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

9. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Na základe dispozičného úkonu žalobkyne (späťvzatie žaloby v celom rozsahu), ku ktorému došlo skôr, než sa začalo pojednávanie vo veci samej, súd v zmysle vyššie cit.ust.CSP konanie zastavil.

11. Podľa ust. § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

12. Podľa ust. § 256 ods.1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

13. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods.1 CSP, v ktorej je vyjadrená zásada procesnej zodpovednosti zavinenia zastavenia konania. Pri zastavení sporového konania je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo sporových strán zastavenie konania zavinila. Pojem procesné zavinenie je pritom nevyhnutné posudzovať z objektívneho hľadiska a vykladať komplexne a extenzívne a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa žalobou domáhal a skutočnosťou, pre ktorú neskôr vzal žalobu späť.

14. Súdna judikatúra štandardne považuje žalovaného za stranu, ktorá zavinila zastavenie konania za tej situácie, ak po podaní žaloby na plnenie žalovaný dlh splnil a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby. Musí byť teda osvedčené, že späťvzatie žaloby bolo vyvolané neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom alebo v relevantnom rozsahu zachoval v súlade s petitom žaloby (žalobnou požiadavkou) resp. s cieľom, ktorý bol žalobou sledovaný. Pokiaľ vyššie uvedené nie je osvedčené, potom nie je dosť dobre možné vysloviť súvislosť a teda ani procesné zavinenie medzi správaním žalovaného vo vzťahu k žalobnej požiadavke; v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení

konania žalobca, z dôvodu, že jeho dispozičný procesný úkon, spočívajúci v späťvzati žaloby, privodil zastavenie konania. Pri verifikácii, ktorá zo strán zavinila zastavenie konania, nemožno vylúčiť ani skúmanie hmotnoprávných súvislostí z hľadiska vzťahu medzi konaním (správaním) strán a petitom žaloby (žalobnou požiadavkou) resp. cieľom, ktorý bol žalobou sledovaný.

15. V danej veci žalobkyňa tvrdila, že nezavinila zastavenie konania z dôvodu, že záložné právo, zapísané do katastra nehnuteľností na základe záložnej zmluvy, určenia neplatnosti ktorej sa predmetnou žalobou domáhala, bolo v priebehu konania z listu vlastníctva vymazané a teda tvrdila, že odpadol predmet sporu. Uvedená argumentácia však po uplatnení vyššie uvedených princípov (bod 13 a 14 odôvodnenia) a teda, po bližšom skúmaní hmotnoprávných súvislostí z hľadiska vzťahu medzi neskorším konaním (správaním) žalovanej a petitom žaloby (žalobnou požiadavkou) resp. cieľom, ktorý bol žalobou sledovaný, neobstojí.

16. Žalobkyňa od počiatku v žalobe tvrdila, že určením neplatnosti záložnej zmluvy sleduje v podstate rovnaký cieľ, ako súbežne podanou odporovateľnou žalobou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 10C/445/2009, t.j. posilniť možnosť uspokojenia svojej pohľadávky voči dlžníkovi H. F. zo zmluvy o pôžičke zo dňa 25.02.2008 vo výške 100.932,75 EUR z majetku žalovanej.

17. Z tohto dôvodu žalobkyňa navrhla prerušenie konania do právoplatného skončenia konania, vedeného pod sp. zn. 10C/445/2009, pričom sama zdôraznila, že súbežné vedenie oboch konaní a vykonávanie dokazovania v oboch konaniach je ne hospodárne. Žalovaná totiž od počiatku spochybňovala existenciu pohľadávky žalobkyne voči H. F. a v konaní o odporovateľnej žalobe prebiehalo dokazovanie zamerané na existenciu tejto pohľadávky, ako základného predpokladu úspešnosti žaloby v oboch súdnych konaniach.

18. Súd preskúmal výsledky konania o odporovateľnej žalobe a zistil, že rozsudkom Okresného súdu Košice I. č.k.10C/445/2009-319 zo dňa 16.02.2017 v spojení s opravným uznesením č.k.10C/445/09-379 zo dňa 18.1.2019 bola žaloba o vyslovenie odporovateľnosti právneho úkonu zamietnutá. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa (D. X.) nie je aktívne vecne legitimovaná, nakoľko nedisponuje vymáhateľnou pohľadávkou zo zmluvy o pôžičke zo dňa 25.02.2008 vo výške 3.040.700,- Sk (100.932,74 EUR) voči dlžníkovi H. F.P. a preto ani darovacou zmluvou, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V-5909/2008 zo dňa 13.06.2008 nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobkyne ako veriteľky, ani nemohol existovať úmysel dlžníka ukrátiť žalobkyňu ako veriteľa (a takýto úmysel preto ani nemohol byť známy žalovanej P. F.).

19. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 6Co/77/2019 zo dňa 26.05.2020 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený ako vecne správny. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa (D. X.) nepreukázala existenciu vymáhateľnej pohľadávky a teda nepreukázala, že je vecne aktívne legitimovaná na podanie žaloby podľa ust. § 42 Občianskeho zákonníka.

20. Vo svetle vyššie uvedených výsledkov konania je zrejmé, že ani tvrdenie žalobkyne o neplatnosti záložnej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi, ktorý mal spočívať v úmysle zmluvnej strany (žalovanej) resp. zmluvných strán (žalovanej a P. X.) vyhnúť sa splneniu dluhu zo zmluvy o pôžičke zo dňa 25.02.2008 vo výške 100.932,75 EUR a snahe zmariť možnosť žalobkyne uspokojiť svoju pohľadávkou z majetku žalovanej, od počiatku neobstojí, pretože takáto pohľadávka žalobkyne neexistuje.

21. Súd sa preto nestotožňuje s argumentáciou žalobkyne, že späťvzatie žaloby a zastavenie konania svojim neskorším správaním vyvolala žalovaná. Skutočnosť, že v priebehu konania došlo k výmazu záložného práva z listu vlastníctva je výsledkom niektorej zo zákonom ustanovených právnych skutočností, majúcich za následok zánik a výmaz záložného práva. K výmazu záložného práva teda nedošlo z dôvodu, že by sa žalovaná stotožnila s argumentáciou žalobkyne, resp. že by medzi výmazom záložného práva a petitom žaloby (žalobnou požiadavkou) resp. cieľom, ktorý bol žalobou sledovaný, bola nejaká súvislosť. Naopak, vznik trov súdneho konania zavinila výlučne žalobkyňa, a to podaním zjavne nedôvodnej žaloby.

22. Súd preto rozhodol tak, že priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania proti žalobkyne v rozsahu 100 %.

23. Podľa ust. § 11 ods.3 zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, v znení účinnom v čase rozhodovania, poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, odvolania, žaloby na obnovu konania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania alebo dovolanie odmietlo alebo vzalo späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz; to neplatí, ak bolo dovolanie odmietnuté z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

24. Podľa ust. § 11 ods.4 citovaného zákona, okrem poplatku v konaní o rozvod manželstva a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura.

25. V súlade s vyššie cit.zák.ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch, vzhľadom k tomu, že žaloba bola vzatá späť pred prvým pojednávaním, žalobca má právo na vrátenie súdneho poplatku, zaplateného za žalobu, kráteného o 6,70 EUR. Žalobca zaplatil súdny poplatok vo výške 99,50 EUR, preto súd rozhodol, že mu bude vrátený súdny poplatok (po krátení o sumu 6,70 EUR) vo výške 92,80 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku).